

[A. C. Normann.]

holdning til sociale spørgsmål, således som det ærede medlem håbede ungdommen ville gøre. Det ærede medlem konkurrerede jo på at føre det sociale så stærkt i munden; jeg kan ikke være med i denne sociale talekonkurrence.

Der må være en vis rimelighed i al ting, og jeg føler mig overbevist om, at langt, langt ind i det ærede medlems parti vil man indse, at det er i overensstemmelse med sund fornuft, at unge mennesker under 18 år må have lov til at udføre budtjeneste og have lov til at udbringe morgenbrød, når unge piger, som er yngre, har lov til at stå i butik og ekspedere, hvad der ikke er sundt, og når telegrafvæsenet har lov til at avertere efter og anvende ganske unge bude til udbringelse af telegrammer. Sådan kunne man nævne en lang række eksempler, som viser, at hvis vi holder dem udenfor, som udbringer morgenbrød, er der ingen sammenhæng og ingen konsekvens i den lovgivning, vi her behandler.

Hvad angår lærlingene, stiller det ærede medlem fru Ragnhild Andersen det således op, at den foreslåede lovændring skulle vanskeliggøre tilgangen af lærlinge. Det er ikke min opfattelse. Der er også en anden årsag til, at jeg rejser spørgsmålet om lærlingene, nemlig en viden om — udfra tre tilfælde, som er blevet mig forelagt — at mestre i tiden efter lovens vedtagelse afskedigede deres lærlinge i den første prøveperiode, hvor det endnu kan lade sig gøre, fordi de sagde som så: når vi kun kan anvende lærlingene fire dage om ugen, kan vi faktisk slet ikke udnytte dem og skønner heller ikke, vi kan uddanne dem fuldt forsvareligt; vi vil hellere ingen have end have dem på de vilkår. Det er som sagt min opfattelse, at dette lovforslags vedtagelse vil bidrage til at lette adgangen af lærlinge til bagerfaget.

Der har været talt om, hvorvidt det kan forsvares at bruge udtrykket beskyttelse for de unge. De føler sig formentlig ikke beskyttet ved disse bestemmelser. De, der gerne vil i bagerlære, og de unge, der gerne vil tjene en skilling ved at udbringe brød, føler ikke denne lov som en beskyttelse. Ordet beskyttelse lyder for dem som et fremmedord, et virkelighedsfjernt ord, i denne forbindelse. Og hvis dette er at be-

skytte, så har folketetinget beskyttet dem halvt fordærvet, beskyttet dem ud af erhverv og på en måde, som slet ikke vedrører deres sundhedsmæssige eller andre sociale forhold.

Når det ærede medlem så meget peger på det sociale, skal jeg lige tilsidst minde om, at der er en betydelig kreds af borgere her i landet, syge, gamle og enlige, ikke særlig mobile, som også af den grund har vanskeligt ved at skaffe sig morgenbrød; det er kun dem, der selv har børn eller unge mennesker at sende, som får det. Det synspunkt synes jeg også det kommunistiske parti kunne tage i betragtning.

Ragnhild Andersen: Det ærede medlem hr. A. C. Normann bebrejdede mig, at jeg pegede på det sociale. Man må da ikke glemme, at der her er tale om en beskyttelseslovgivning og ikke noget som helst andet. Og når det gælder de unge mennesker, dels de mindreårige, dels lærlingene, må lovgivningsmagten dog have ikke alene ret, men også pligt til at beskytte dem under deres arbejde. Jeg mener ikke, at nogen af de herfra fremførte bemærkninger kan omstøde de synspunkter, jeg har fremført, om, at de foreslåede lovændringer betyder en forringelse af den i dag eksisterende beskyttelse.

Det ærede medlem hr. A. C. Normann gjorde gældende, hvad også andre gjorde, at det ville vanskeliggøre tilgangen af lærlinge til faget, om ikke lærlingene gik ind under søndagsarbejdet på lige fod med de voksne arbejdere, udfra den betragtning, at så ville mestrene ikke antage lærlinge. Ja, men der er to parter i denne sag. Der er mestrene, og der er lærlingene, og det spørgsmål må dog også interessere folketetinget, hvorvidt det bliver frastødende for de unge at søge arbejde i bagerfaget. Nu siger man, at der opstår problemer for mestrene, og at de ikke vil tage lærlinge, fordi lærlingene ikke kommer om søndagen, men hvad med de unge, som skal søge lære i det fag? Det er klart, at når de kan søge lære i andre fagområder, hvor der ikke er søndagsarbejde, foretrækker ungdommen i vor tid at komme ud om søndagen og have sin søndagsfrihed. Det må være gørligt på dette som på andre områder at tilrettelægge dagskoleundervisning for lærlinge, således